

ויטול עד שיעורא דפרקא דגזרו רבנן. רביעאה, דצריך להגביה ידיו לאחר נטילה בשעה דמברך. וינווג שני זרועותיו פאחת בשעת הגבהת ידיו.

ימין בשמאל, וישמש בשמאל את הימין, ויטל עד שעור הפרק שגזרו חכמים.

הרביעית - שצריך להגביה ידו לאחר הנטילה בשעה שמברך, וינווג שתי זרועותיו פאחת בשעת הגבהת ידיו.

חמישא"ה, דצריך למסמך ברכה לנטילה זו. ששית, למיהב מפיטא לענינים.

חמישית - שצריך לסמך ברכה לנטילה הזו.

שביעית, לברך ברפת המוציא, ולדקדק בה ואסור לאכול בלא ברכה.

ששית - לתת מהפת לעניים.

שביעית - לברך ברפת המוציא, ולדקדק בה"א, ואסור לאכל בלי ברכה.

שמינית, האוכל על שלחנו, צריך שלא יהא גרגרן ובלען, אלא פאוכל לפני המלך.

שמינית - האוכל על שלחנו, צריך שלא יהא גרגרן ובלען, אלא פאוכל לפני המלך.

תשיעית - צריך לומר על שלחנו דברי תורה. ויחיד שאין לו עם מי לעסק בתורה, די לו בברכותיו.

תשיעית, צריך לומר על שולחנו דברי תורה. ויחיד שאין לו עם מי לעסוק בתורה, די לו בברכותיו.

עשירית, מים אחרונים חובה, ולא הצריכו בו ברכה, אף על גב שידינו מזהמות מתוך המאכל.

ואינו מברך על רחיצת ידים. כר העשרה הללו הצרכו קדם ברפת המזון, וכל אחד ואחד יש בו טעם מתוך הישיבה העליונה, ואני חזרתי עליהם.

עשירית, מים אחרונים חובה, ולא הצריכו בו ברכה, אף על גב דידינו מזהמות מגו מאכל. ואינו מברך על רחיצת ידים.

ולא הצריכו בו ברכה, אף על גב שידינו מזהמות מתוך המאכל.

ואינו מברך על רחיצת ידים.

כר הני עשרה, איצטריכו קודם ברפת המזון, וכל חד וחד אית ביה טעמא מגו מתיבתא עילאה. ואנא אהדר עלייהו.

כר העשרה הללו הצרכו קדם ברפת המזון, וכל אחד ואחד יש בו טעם מתוך הישיבה העליונה, ואני חזרתי עליהם.

ואני חזרתי עליהם.

חד, לתיקונא פתורא על ההוא מזונא של אדם, בגין יקרא דמלפא, דיהיב ליה מזונא לגופיה. דתנינן, קשין מזונותיו של אדם קמי קודשא בריך הוא פקריעת ים סוף.

אחד - לתקון השלחן על אותו המזון של אדם, משום כבוד המלך, שנותן לו מזון לגופו.

ששנינו, קשים מזונותיו של אדם לפני הקדוש ברוך הוא פקריעת ים סוף.

אמאי קשין. אלא בגין דמזוני העלמא לא אתיין אלא מגו דינא. וקודשא בריך הוא אעבר על דינא, וזן לרשעים, להגונים ולשאיןן מהוגנים. וקודשא בריך הוא זן לכולם, מקרני ראמים עד ביצי פנים.

לפני הקדוש ברוך הוא פקריעת ים סוף.

למה קשים? אלא משום שמזונות העולם אין באים אלא מתוך הדין, והקדוש ברוך הוא מעביר על הדין, וזן את הרשעים, את ההגונים ולשאיןן מהוגנים.

והקדוש ברוך הוא זן את כלם, מקרני ראם עד ביצי כנים.

ושבינה עומדת ורואה על כל אחד ואחד מישראל. כמה דכתיב, (יחזקאל מא כב) זה השלחן אשר לפני ה'. ודאי, וכתיב, ואכלת

והקדוש ברוך הוא זן את כלם, מקרני ראם עד ביצי כנים.

ושבינה עומדת ורואה על כל אחד ואחד מישראל, פפתוב

(יחזקאל מא) זה השלחן אשר לפני

לפני ה' אלהיך. לפיכך צריך שיהיה שולחנו בחול ערוף ולא ערוף, וביום שבת, צריך תוספת שינוי אחר למעליותא.

הגנינא, נטילת ידים קודם אכילה. מאי טעמא. בגין דאכילה אצטריך נקיות, פגיונא דמלאכי השרת לעילא. דהכי אמר רב המנונא סבא, מאי דכתיב, (תהלים עח כה) לחם אבירים אכל איש. לחם דמלאכי השרת אוכלים.

למאי נפקא מניה. אלא מה מלאכי השרת אוכלים בקדושה ובטהרה ובנקיות, אף ישראל בן צריכין לאכול בקדושה ובטהרה. דכתיב, (ויקרא יא מד) והתקדשתם, אלו מים ראשונים. והייתם קדושים, אלו מים אחרונים. פי קדוש, זה שמן טוב. אני ה', זו ברפת המזון.

והכי אמרי. והתקדשתם, דכל האוכל בקדושה ובטהרה ובנקיות, נדמה למלאכי השרת שהם קדושים. ודכתיב, פי קדוש אני ה', מלמד, שצריך פונה בברפת המזון.

וכי האוכל בלא נטילת ידים, אכילתו טמא. ושכינתא מה היא אומרת. (משלי כג ו) אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמתיו. למטעמתיו. מה הטעם? משום שיש מדת פרענות בעולם, ושמו עין הרע. וכל האוכל בלא נטילת ידים, אותה המדה של פרענות שורר עליה. וכל אותו המאכל שלה, הוא נקראת לחם רע עין.

דהכי אמר רב המנונא סבא, שתי מדות עומדות על שולחנו של אדם, אחת מדת טוב, ואחת מדת רע. פשהאדם מקדש ידיו ומברך, מדת טוב אומרת: זהו שולחנו של הקדוש ברוך הוא. ומניחה ידיו על ראשו, ואומרת לו, עבדי אתה. עבדו של מקום אתה.

ה'. ודאי. וכתוב ואכלת לפני ה' אלהיך. לפיכך צריך שיהיה שולחנו בחול ערוף ולא ערוף, וביום שבת צריך תוספת שינוי אחר למעלה.

שנית - נטילת ידים קודם אכילה, מה הטעם? משום שאכילה צריכה נקיות, כמו שמלאכי השרת למעלה. שפך אמר רב המנונא סבא, מהו שכתוב (תהלים עח) לחם אבירים אכל איש - הלחם שמלאכי השרת אוכלים. מה יוצא מזה? אלא מה מלאכי השרת אוכלים בקדושה ובטהרה ובנקיות - אף ישראל בן צריכים לאכל בקדושה ובטהרה, שכתוב (ויקרא יא) והתקדשתם. אלו מים ראשונים. והייתם קדושים - אלו מים אחרונים. פי קדוש - זה שמן טוב. אני ה' - זו ברפת המזון. וכי אומרים. והתקדשתם, שכל האוכל בקדושה ובטהרה ובנקיות, נדמה למלאכי השרת שהם קדושים. ושכתוב פי קדוש אני ה', מלמד שצריך פונה בברפת המזון.

וכי האוכל בלא נטילת ידים, אכילתו טמא. והשכינה מה היא אומרת? (משלי כג) אל תלחם את לחם רע עין ואל תתאו למטעמתיו. מה הטעם? משום שיש מדת פרענות בעולם, ושמו עין הרע. וכל האוכל בלא נטילת ידים, אותה המדה של פרענות שורר עליו. וכל אותו המאכל שלה הוא נקרא לחם רע עין.

שפך אמר רב המנונא סבא, שתי מדות עומדות על שולחנו של אדם, אחת מדת טוב, ואחת מדת רע. פשהאדם מקדש ידיו ומברך, מדת טוב אומרת: זהו שולחנו של הקדוש ברוך הוא. ומניחה ידיו על ראשו ואומרת לו: עבדי אתה, עבדו של מקום אתה, כמו

כְּמָה דְאֵתְ אָמַר, (ישעיה מט ג) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדֵי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר.

וּבְשֵׁאִין אָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת יָדָיו וְאוֹכֵל. מֵדַת רַע אוֹמְרָת, זֶה שְׁלִי הוּא. מֵיַד שׁוֹרָה עָלָיו וּמְטַמְּאָה אוֹתוֹ, וּמְאָכְלוּ נִקְרָא לְחֵם רַע עֵינַן.

עוֹבְדָא הוּהוּ בְּבָבֶל, בְּחַד בַּר נֶשׁ דְּזַמִּין הַהוּא מְסַפִּינָא לְמִיכַל, חָמָא לִיהַ דְּלֹא נָטַל

יָדָיו וְאָכִיל. הַהוּא מְסַפִּינָא קָם מִפְּתוּרָא וְאָזִיל לִיהַ, קַרְיִינָה, וְאָמַר לִיהַ תִּיב בְּקִיּוּמָךְ וְאָכִיל.

אָמַר לִיהַ, חֶסֶד וְשְׁלוֹם דְּאָכִיל אָנָּא עִמָּךְ, דְּעֵלְיָךְ כְּתִיב, אֵל תִּלְחַם אֶת לְחֵם רַע עֵינַן וְגו',

וְלֹא עוֹד אֵלָּא שְׂמַאכְלָךְ טָמֵא. וְכְתִיב, (ויקרא יא מג) וְלֹא תִטְמְאוּ בְהֵם וְנִטְמְתֶם בָּם. דְּכָל מֵאֵן

דְּשִׁרְיָא עָלֵיהַ רוּחַ רַע עֵינַן, מְקַבֵּל טוּמְאָה סְתוּמָה, דְּלִית לָהּ פְּתִיחוּ כְּלָל. אֲתָא עוֹבְדָא

קָמֵי רַבְּנָן, וְיַהֲבוּ לִיהַ לְהַהוּא מְסַפִּינָא מְאָה זַוְיָי.

בְּכַה רַבִּי חֲגִי, וְאָמַר, אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁרִיכֶם עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּמִצּוֹת. וּמָה

מְסַפִּינָא, דְּהוּהוּ כְּפִין, וְעֲצִיר מְעוּי, וְנִטְר גְּרַמְיָה, וְלֹא חֲיִישׁ אֵלָּא לִיקְרָא דְמַרְיָה. (ד' קד קר

ע"א) כְּמָה אָגַר טַב זַמִּין לְמֵאֵן דְּלַעֲן בְּאוּרִייתָא. תְּלִיתָא, לְנִטְלָא יְמִינָא בְּשִׂמְלָא. בְּגִין

דְּיְמִינָא אֵית לִיהַ שְׂבָחָא עַל שְׂמַאלָא בְּכָלָא, וְאֲצִטְרִיךְ לְנִטְלָא לְיְמִינָא

בְּשִׂמְלָא, וְלִשְׂמָשָׂא לִיהַ. דְּהָא יְמִינָא דְּבַר נֶשׁ, כְּגוּוֹנָא עֵילְאָה, לְמַהוּי לִיהַ שְׂבָחָא עַל שְׂמַאלָא.

דְּאוּרִייתָא בְּיְמִינָא אֲתִייהַבִּית. דְּכְתִיב, (דברים לג ב) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. (תהלים קיח טז)

וְכְתִיב, יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל דָּא, (שמות יז יא) כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂנַאֲמַר (ישעיה מט) וַיֹּאמֶר לִי עֲבָדֵי אֲתָה יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר בְּךָ אֶתְפָּאֵר. וּבְשֵׁאִין אָדָם מְקַדֵּשׁ אֶת יָדָיו וְאוֹכֵל, מֵדַת רַע אוֹמְרָת: זֶה שְׁלִי הוּא! מֵיַד שׁוֹרָה עָלָיו וּמְטַמְּאָה אוֹתוֹ, וּמְאָכְלוּ נִקְרָא לְחֵם רַע עֵינַן. מְעַשָּׂה הִיָּה בְּבָבֶל, בְּאִישׁ אֶחָד שְׁזַמֵּן אוֹתוֹ הָעֵנִי לְאָכֵל. רָאָה אוֹתוֹ שְׁלֹא נָטַל יָדָיו וְאָכֵל. אוֹתוֹ הָעֵנִי קָם מִהַשְׁלַחַן וְהִלֵּךְ לוֹ. קָרָא לוֹ וְאָמַר לוֹ: שָׁב בְּמִקוּמְךָ וְאָכֵל! אָמַר לוֹ: חֶסֶד וְשְׁלוֹם שְׂאֵנִי אֲכַל עִמָּךְ, שְׁעֲלִיךְ כְּתוּב (משלי כג) אֵל תִּלְחַם אֶת לְחֵם רַע עֵינַן וְכוּ', וְלֹא עוֹד, אֵלָּא שְׂמַאכְלָךְ טָמֵא, וְכְתוּב (ויקרא יא) וְלֹא תִטְמְאוּ בְהֵם וְנִטְמְתֶם בָּם. שְׂכַל מִי שְׁשׁוֹרָה עָלָיו רוּחַ רַע עֵינַן, מְקַבֵּל טוּמְאָה סְתוּמָה, שְׂאֵין לָהּ פְּתִיחוּת כְּלָל. כַּאֲ הַמְעַשָּׂה לְפָנֵי חֲכָמִים, וְנִתְּנוּ לְאוֹתוֹ הָעֵנִי מְאָה זַוְיָי.

בְּכַה רַבִּי חֲגִי וְאָמַר, אֲשֶׁרִיכֶם יִשְׂרָאֵל! אֲשֶׁרִיכֶם עוֹסְקִים בְּתוֹרָה וּבְמִצּוֹת! וּמָה הָעֵנִי, שְׁהִיָּה רַעֲב, וְעֲצִיר מְעִי, וְשִׁמְר עֲצֻמוֹ, וְלֹא חֲשַׁשׁ אֵלָּא לְכַבוֹד אֲדוּנוֹ - כְּמָה שְׂכַר טוֹב עֲתִיד לְמִי שְׁעוֹסְקִים בְּתוֹרָה.

הַשְׁרִישִׁית - לְטַל יְמִין בְּשִׂמְלָא, מְשׁוּם שְׁהִיָּמִין יֵשׁ לוֹ שְׂבַח עַל הַשְׂמַאל בְּכָל, וְצִרְיָךְ לְטַל אֶת הַיְמִין בְּשִׂמְלָא וְלִשְׂמָשׂ אוֹתוֹ, שְׁהִיָּה הַיְמִין שֶׁל הָאָדָם כְּגוּן עֵלְיוֹן, לְהִיּוֹת לוֹ שְׂבַח עַל הַשְׂמַאל.

שְׁחַתְרוּהָ נִתְּנָה בְּיְמִין, שְׂכַתוּב (דברים לג) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. וְכְתוּב (תהלים קיח) יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל זֶה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂחַתְרוּהָ נִתְּנָה בְּיְמִין, שְׂכַתוּב (דברים לג) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. וְכְתוּב (תהלים קיח) יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל זֶה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂחַתְרוּהָ נִתְּנָה בְּיְמִין, שְׂכַתוּב (דברים לג) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. וְכְתוּב (תהלים קיח) יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל זֶה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂחַתְרוּהָ נִתְּנָה בְּיְמִין, שְׂכַתוּב (דברים לג) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. וְכְתוּב (תהלים קיח) יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל זֶה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂחַתְרוּהָ נִתְּנָה בְּיְמִין, שְׂכַתוּב (דברים לג) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. וְכְתוּב (תהלים קיח) יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל זֶה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂחַתְרוּהָ נִתְּנָה בְּיְמִין, שְׂכַתוּב (דברים לג) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. וְכְתוּב (תהלים קיח) יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל זֶה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂחַתְרוּהָ נִתְּנָה בְּיְמִין, שְׂכַתוּב (דברים לג) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. וְכְתוּב (תהלים קיח) יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל זֶה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂחַתְרוּהָ נִתְּנָה בְּיְמִין, שְׂכַתוּב (דברים לג) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. וְכְתוּב (תהלים קיח) יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל זֶה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂחַתְרוּהָ נִתְּנָה בְּיְמִין, שְׂכַתוּב (דברים לג) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. וְכְתוּב (תהלים קיח) יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל זֶה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂחַתְרוּהָ נִתְּנָה בְּיְמִין, שְׂכַתוּב (דברים לג) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. וְכְתוּב (תהלים קיח) יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל זֶה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂחַתְרוּהָ נִתְּנָה בְּיְמִין, שְׂכַתוּב (דברים לג) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. וְכְתוּב (תהלים קיח) יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל זֶה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂחַתְרוּהָ נִתְּנָה בְּיְמִין, שְׂכַתוּב (דברים לג) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. וְכְתוּב (תהלים קיח) יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל זֶה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂחַתְרוּהָ נִתְּנָה בְּיְמִין, שְׂכַתוּב (דברים לג) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. וְכְתוּב (תהלים קיח) יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל זֶה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂחַתְרוּהָ נִתְּנָה בְּיְמִין, שְׂכַתוּב (דברים לג) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. וְכְתוּב (תהלים קיח) יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל זֶה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂחַתְרוּהָ נִתְּנָה בְּיְמִין, שְׂכַתוּב (דברים לג) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. וְכְתוּב (תהלים קיח) יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל זֶה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

שְׂחַתְרוּהָ נִתְּנָה בְּיְמִין, שְׂכַתוּב (דברים לג) מִיְמִינוּ אֵשׁ דֶּת לְמוֹ. וְכְתוּב (תהלים קיח) יְמִין ה' רוֹמְמָה יְמִין ה' עוֹשֶׂה חַיִּל. וְעַל זֶה, כַּאֲשֶׁר יָרִים מִשֶּׁה יָדוֹ וְגִבְרֵי יִשְׂרָאֵל.

לְקַדְּשָׁא יְדִיו, אַצְטְרִיף שְׁמַאלָא לְקַדְּשָׁא לְיַמִּינָא. כִּהֵן שְׁעוּלָה לְדוּכְן, מִמִּי נוּטֵל יְדִיו, הָוִי אוֹמֵר מְלוֹי, דְּאִיהוּ מְסֻטֵר שְׁמַאלָא, דְּאִיהוּ מְשֻׁמֵּשׁ לְכַהֵן הָעוּלָה לְדוּכְן, לְמִיּהוּי יַמִּינָא כְּדָקָא יָאוּת, וְלֹאֲתַקְדָּשָׁא מְגוּ שְׁמַאלָא. אוּף הָכִי נִמְי הָכָא, יַמִּינָא לָא בְעִי לֹאֲתַקְדָּשָׁא אֶלָּא מְגוּ שְׁמַאלָא.

לְקַדְּשָׁא יְדִיו, צְרִיף הַשְׁמָאל לְקַדְּשׁ אֶת הַיָּמִין. הַכֵּהן שְׁעוּלָה לְדוּכְן, מִמִּי נוּטֵל יְדִיו? הֲוֵה אוֹמֵר מְלוֹי, שֶׁהוּא מְצַד הַשְׁמָאל, שֶׁהוּא מְשֻׁמֵּשׁ אֶת הַכֵּהן הָעוּלָה לְדוּכְן לְהִיּוֹת יָמִין כְּרֵאוּי וְלֹאֲתַקְדָּשׁ מִתּוֹף הַשְׁמָאל. אִף כָּאן גַּם, הַיָּמִין לֹא צְרִיף לְהַתְקַדֵּשׁ אֶלָּא מִתּוֹף הַשְׁמָאל.

תו, אַצְטְרִיף לְנֻטְלָא כָּל פְּרָקִין דִּינָד. אַרְבַּעַה סְרִי פְּרָקִין אֵינּוּן, דְּאִיקְרוּן י"ד, וְדָא אִיהוּ (שמות יז טז) כִּי יָד עַל כַּס י"ה, כְּמָא דְּאוּקְמִיה רַב הַמְנוּנָא סְבָא, בְּאַתְוּוֹן דְּאַלְפָא בֵּיתָא, רִישָׁא וְסִיפָא, דְּאִקְרִי א"ת ב"ש. וְכָל אֵינּוּן י"ד פְּרָקִין, בְּרִזָּא דְּאַלְפָּא בֵּיתָא, מְגוּ ה' וְלַעֲלִיא, וְאִיקְרִי י"ד פְּרָקִין. וְי"ד פְּלַחִין לִי"ד, לְמִיּהוּי כָּלְלָא דְּיַמִּינָא בְּשְׁמַאלָא, וְשְׁמַאלָא בְּיַמִּינָא. וְעַל דָּא נְטִילַת יְדִים, לְאַכְלָלָא דָּא כְּדָא.

וְעוּד, צְרִיף לְטַל אֶת כָּל פְּרָקִי הַיָּד. אַרְבַּעַה עָשָׂר פְּרָקִים הֵם, שְׁנַקְרָאִים י"ד, וְזֶה הוּא כִּי יָד עַל כַּס י"ה, כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְהָ רַב הַמְנוּנָא סְבָא בְּאוֹתִיּוֹת שֶׁל אֲלֶפָא בֵּיתָא רִאשׁ וְסוֹף, שְׁנַקְרָאִים א"ת ב"ש. וְכָל אוֹתָם י"ד הַפְּרָקִים, בְּסוּד שֶׁל אֲלֶפָא בֵּיתָא, מִתּוֹף ה' וְמַעְלָה, וְנַקְרָאִים י"ד פְּרָקִים. וְי"ד עוֹבְדִים לִי"ד, לְהִיּוֹת כָּלְלָא שֶׁל יָמִין בְּשְׁמַאל, וְזֶה שְׁמַאל בְּיָמִין, וְעַל זֶה נְטִילַת יְדִים, לְהַכְלִיל זֶה עִם זֶה.

רְבִיעִיאָה, דְּצְרִיף לְהַגְבִּיּה יְדִיו בְּשַׁעָה דְּמַבְרָף, לְאַחַר נְטִילָה, וְיַקְדֵּשׁ יְדִיו. דְּכַתִּיב, (תהלים קלד ב) שָׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת ה', מֵאִי טַעְמָא.

רְבִיעִיּוֹת - שְׁצְרִיף לְהַגְבִּיּה יְדִיו בְּשַׁעָה שְׁמַבְרָף לְאַחַר נְטִילָה, וְיַקְדֵּשׁ יְדִיו, שְׁכַתּוּב (תהלים קלד) שָׂאוּ יְדֵיכֶם קֹדֶשׁ וּבָרְכוּ אֶת ה'. מַה הַטַּעַם?

בְּגִין דְּאַצְבָּעוֹן אֵינּוּן דְּיוֹקְנָא עֵילְאָה. אַצְבָּעוֹן אֵינּוּן חֲמֵשׁ, אַרְבַּע אַצְבָּעוֹן דְּאֵינּוּן מְחוּבְרִים כְּחַדָּא, אִית בְּהוּ תְלַת פְּרָקִין בְּכָל חַדָּא, דְּאֵינּוּן רִזָּא דְּדִיוֹקְנָא דְּרִתִּיכָא עֵילְאָה. דְּהָא רִתִּיכָא קְדִישָׁא אִיהִי אַרְבַּע, וְאֵינּוּן תְּרִיסַר פְּרָקִין. וְעַל דָּא שֵׁם הַמְפוֹרֵשׁ דְּאַרְבַּע אַתְוּוֹן, תְּרִיסַר אַתְוּוֹן אִיהוּ. וְדָא הוּא שֵׁם הַמְפוֹרֵשׁ בְּאוֹתִיּוֹתָיו, אֵינּוּן תְּרִיסַר פְּרָקִין, כָּל פְּרָק וּפְרָק אוֹת אִקְרִי.

מִשּׁוֹם שֶׁהָאֲצָבָעוֹת הֵן דְּיוֹקְנֵן עֵלְיוֹן. הָאֲצָבָעוֹת הֵן חֲמֵשׁ. אַרְבַּע אַצְבָּעוֹת שֶׁהֵן מְחוּבְרוֹת יַחַד, וְשׁ כֵּהֵן שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים בְּכָל אַחַת, שֶׁהֵן סוּד שֶׁל דְּיוֹקְנֵן הַמְרַכְבָּה הָעֵלְיוֹנָה. שְׁהַרִי הַמְרַכְבָּה הַקְּדוּשָׁה הִיא אַרְבַּע, וְהֵם שְׁנַיִם עָשָׂר פְּרָקִים, וְעַל כֵּן שֵׁם הַמְפוֹרֵשׁ שֶׁל אַרְבַּע אוֹתִיּוֹת, שְׁתַּיִם עֲשָׂרָה אוֹתִיּוֹת הוּא. וְזֶהוּ שֵׁם הַמְפוֹרֵשׁ בְּאוֹתִיּוֹתָיו, הֵם שְׁנַיִם עָשָׂר פְּרָקִים, כָּל פְּרָק וּפְרָק נַקְרָא אוֹת. אַצְבָּע יִתְרָה שְׁנַקְרָאת גּוּדְל, שְׁהִיא חוּץ מֵהֶם, וְיֵשׁ בָּהּ שְׁנֵי פְּרָקִים. אוֹתָם שְׁנֵי הַפְּרָקִים, שְׁתֵּי אוֹתִיּוֹת טְמִירוֹת בְּשְׁתֵּי דְרָגוֹת

אַצְבָּע יִתְרָה דְּאִתְקְרִי גּוּדְל, דְּאִיהוּ חוּץ מִיַּנְיָהוּ, וְאִית בֵּיהּ תְּרִין פְּרָקִין, אֵינּוּן תְּרִין פְּרָקִין, תְּרִין אַתְוּוֹן טְמִירִין, בְּתִרִין דְּרָגִין